

"Un bisbe que creia en el Vaticà II", per Josep M. Balcells

Ds, 7/11/2009 per Homenatge cívic...

[Joan Carrera](#)

Josep Maria Balcells, periodista i diputat

Publicat el 9 d'octubre de 2008 a [El Punt](#)

Ha mort el bisbe Carrera. El coneixia bé. Durant una llarga etapa el vaig tenir com a convidat quinzenal en un programa de Barcelona Televisió en un cara a cara amb Ramon Espasa: un agnòstic i un creient parlant de l'actualitat, però tocant sobretot temes relacionats amb els valors. No defugia cap qüestió i es pronunciava amb valentia i alhora amb prudència sobre temes morals i socials, vorejant sovint l'heterodòxia eclesiàstica. Era bisbe auxiliar. Això té connotacions de «criat de l'amo» i l'amo era el cardenal Ricard M. Caries. Les relacions entre el cardenal i el seu bisbe auxiliar no sempre van ser plàcides. Les discrepàncies es van accentuar en moments concrets. Joan Carrera vivia amb dolor però alhora amb fermesa aquesta manera diferent de veure l'Església, però sobretot la manera diferent de veure el món. Carrera era un bisbe del Vaticà II, convençut que l'Església és sobretot «poble de Déu» més que jerarquia autoritària. És vivència més que no pas ritual de pràctiques, és consciència més que no pas dogma. Si Joan Carrera no va passar de bisbe auxiliar no va ser pas per falta de mèrits per ocupar una seu episcopal pròpia. Veus coneixedores dels mecanismes curials assenyalen alguns «col·legues» pròxims de l'episcopat com a factors que van impedir l'ascens a bisbe titular.

Dialogant i valent

El bisbe Carrera creia en el diàleg: diàleg en el si de l'Església i diàleg amb el món. Va saber denunciar la dictadura. Denunciava quan calia la injustícia, però mai no sortien de la seva boca paraules condemnatòries ni per a aquells que se sentien lluny de l'Església. Era planer en el tracte amb els veïns del barri abans i després de portar l'anell episcopal. Valorava els mitjans de comunicació. Els veia com una eina transmissora de valors i de missatges i volia que els valors i els missatges de l'evangeli poguessin passar també a través de les ones. Ell va impulsar Ràdio Estel, però no en va fer una ràdio sectària ni propagandística, sinó un mitjà per donar cabuda a la paraula de l'Església i als valors humans. Res a veure amb l'altra emissora episcopal -la Cope-, que ell havia denunciar públicament com a sectària.

Ha mort Joan Carrera. Ha mort un pont de diàleg amb la societat civil, amb els partits polítics. Ell era partidari del compromís polític. Ell mateix, de sacerdot, havia estat militant sense complexos de partits catalanistes d'inspiració cristiana. Un home proper al món obrer. Un home que vivia en barri obrer. Un bisbe que entenia els capellans compromesos amb els moviments veïnals. Un bisbe que era comprensiu amb els capellans que se secularitzaven i mantenia amb ells l'amistat de sempre. Era sobretot un home de fe, de conviccions, de coherència. No només era una bona persona sinó una persona bona.

Davant la capella ardent hi van desfilar durant el cap de setmana milers de persones, creients i no creients. Gent anònima, gent senzilla, sobretot. Dilluns la catedral de Barcelona eslava plena de gom a gom: bisbes, motls preveres, molta gent senzilla, tota la classe política. Va ser un homenatge a una persona, a un bisbe, l'absència del qual es trobarà a faltar.

He perdut un amic. Hem perdut un home senzill i compromès. L'Església ha perdut un referent del Vaticà II. És una llàstima, perquè l'Església avui ja no fa bisbes de la talla de Joan Carrera.